

znam data 1. července 1926, kdy zákon ze dne 9. října 1924, č. 221. Sb. z. a n. má vejíti v platnost. Dnem tím má býti Československo postaveno v oboru tomto na roven státům ostatním v Evropě, které téměř všechny mají již sociální pojištění. Očekává nás však řada úkolů, jež třeba řešiti. Především nutno připravit a provésti likvidaci nynějších nemocenských pokladen a utvořit z nich nové nemocenské pojišťovny, které budou mít dvojí funkci: budou jednak vlastním nositelem pojištění nemocenského, jednak orgány Ústřední sociální pojišťovny. Orgány ty, dosud zcela samostatné, budou nyní závislými na **ústředně, v jejich rukách bude soustředěno pojištění asi 2 1/2 milionu občanů.** Bude třeba řešiti celou řadu speciálních otázek, s tím spojených, na př.: účetních, statistických, evidence pojištěnců, kontrolní služby.

Bude třeba pečovat i o náležitou thesauraci kapitálu, uvážíme-li, že po 20 letech nashromážděné premiové rezervy budou činiti 10 miliard. Po 20 letech bude naše národní hospodářství vůbec jinak vypadati, naše národní jmění také vzroste o těch uspořených 20 miliard, které nebudou mrtvým kapitálem, nýbrž přispějí k uvolnění našeho podnikání tím, že budou se vraceti v půjčkách státu, veřejnoprávním korporacím, v investicích.

Zatížení státu nebude veliké: v prvých čtyřech letech bude činiti asi 4 mil. Kč, pojištění vojáků bude vyžadovati nákladu asi 17 mil. Kč. Nově vznikající sociální zatížení národního hospodářství nebude převyšovati 1/2 procenta výrobních nákladů; ve výši té neohrožuje naši soutěživost, nepůsobí jistě poruchy v našem hospodářském životě, tak jako nepůsobilo poruchy v Anglii a v Německu.

V zákoně o pojištění osob samostatně hospodařících ze dne 19. června 1925, č. 148. Sb. z. a nař. byly provedeny parlamentem jisté změny proti návrhu odborníků, které ohrožují provedení zákona: jest to hlavně systém jednotné úměrné premie. Systém ten by předpokládal záruku naprosté obligatornosti pojištění, jež však zaručena není. Provedením zákona tak, jak dnes zní, došlo by se k systematickým deficitům a byla by tedy porušena zásada solidnosti, poněvadž by se budovalo pojištění s vědomím, že příspěvky nestačí k úhradě. Bylo by pak třeba intervence státu, což není opět slučitelné s charakterem pojištění a což by je pozměňovalo v státní zaopatření. Bude nutně třeba tedy novelisace zákona tohoto.

Provedení sociálního pojištění bude mít zajisté reflex i na ostatní sociálně-pojišťovací zákony; bude třeba provésti novelisaci pojištění pensijního, úrazového i hornického. Konečně i na poli zajištění v případě nezaměstnanosti povede vývoj u nás k provedení pojištění pro případ nezaměstnanosti.

Při posuzování pojištění, hlavně však při jeho provádění bude třeba zachovati objektivní a vědecké hledisko; jen to bude zárukou, že sociální pojištění dosáhne cíle, jež dosáhnouti si vytklo.

Dr. Jindřich.

Snížení eskontní a lombardní sazby. Bankovní úřad stanovil od 1. prosince 1925 eskontní sazbu na 6 1/2%, lombardní sazbu na 7 1/2—8%; tím byla dosavadní eskontní i lombardní sazba snížena o 1/2%. Ač snížení není veliké, sluší je přece uvítati jako zjev, který může mít aspoň tendenci působiti ke snížení výrobních nákladů, jejichž značnou součástí jsou dnes vysoké úroky bankovní. Snížení výrobních nákladů je pak nutně nejen pro zostřenou zahraniční konkurenci, nýbrž i pro nutnost zachovati výrobě tu část výnosu, která je nutná pro tvoření nových kapitálů.

Režný.

Přednášky Právnícké Jednoty. V zimním období roku 1925 pořádala Právnícká Jednota v Praze 5 týdenních členských schůzí, k nimž připojeny byly vždy odborné přednášky. 1. schůze členská konala se dne 5. listopadu 1925. Za nepřítomného starostu předsedal sekč. šéf dr. V. Joachim, jenž na počátku schůze věnoval pietní vzpomínku zesnulým dlouholetým členům Právnícké Jednoty dr. Vlad. Lažanskému, notáři dr. Ant. Mokrému a vrch. řed. Ant. Blažkovi. Pak předseda udělil slovo v. z. s. r. dr. V. Grešloví, který před-

nášel na téma: »O exekuci proti státu«. Jeho zajímavé vývody podané zhuštěnou a přece velmi jasnou formou, které vyzněly kladnou odpovědí na danou otázku, byly vyslechnuty s velikým zájmem. Přednáška tato vyšla tiskem v minulém ročníku (1925) »České Advokacie«. Předsedající sekč. šéf Joachim v souhlase s vývody přednášejícího přičinil několik poznámek se stanoviska práva správního. — 2. schůze členská konala se dne 12. listopadu 1925. Předsedající v zast. H. jednatel dr. Frant. Čáda udělil slovo s. dr. Vlad. Solnařovi, který přednášel »O reformě trestního práva a řízení v Itálii«. Přednáška vyjde tiskem. K jeho vývodům se připojil univ. prof. dr. Aug. Miříčka, který zejména upozornil na vady italské osnovy trestního zákona, zvláště na její příliš teoretický ráz. — 3. schůze členská konala se dne 19. listopadu 1915. Předsedající starosta prof. dr. Hermann-Otavský zahájil schůzi posmrtnou vzpomínkou na zesnulého člena adv. dr. Motejla, a udělil slovo univ. prof. dr. Mil. Stiebrovi k přednášce »Volební a politické strany«. Na jeho zajímavé vývody navázala se velmi čilá, hodinová debata, již se zejména zúčastnil adv. dr. Slabý, který odporoval názoru, že politické strany jsou právníckými osobami a poukázal na obtíže, které tato otázka působí v praxi a zvláště tam, kde se má exekučně vymáhati náklad na volební listiny od strany podlehnoucí. Dále kritizuje některá ustanovení zákonná, jak se v praxi osvědčila a vyslovuje se jmenovitě pro přesnou formulaci pojmu strany politické a volební. Přednášející prof. Stieber vysvětlil své vývody v přednášce a uznal nedostatečnost formulace a upozornil, že v podstatě rozdělení na politické a volební strany je dělitko volebního soudu. V další debatě spect. prof. Hoetzel připomíná retrospektivu vývoje pokládá subjektivitu politických stran za pochybnou. Min. rada Chour vyslovuje se pro názor, že politická strana není právníckou osobou, že však s ní jako s právníckou osobou volební řády počítají. Po dalších poznámkách dr. Slabého, m. r. Choura, redaktora Hrabánka a doslovu přednášejícího prof. Stiebra, který zejména v otázce, zda politické strany sluší pokládati za právnícké osoby, poukázal na vývoj, jenž přináší nám zcela nové formulace, zakončil předsedá prof. Hermann-Otavský schůzi. — 4. schůzi členskou konala Právnická Jednota dne 26. listopadu 1925. Předsedá starosta prof. dr. Hermann-Otavský zahájil schůzi velmi četně navštívenou, udělil slovo sen. pres. K. Fliedrovi k přednášce »Kostelní patronát v pozemkovém přidělovém řízení«. O zájmu, jaký tato přednáška vzbudila, nejlépe svědčí debata, v níž obšírnou řečí vysvětlil sekč. šéf Státního pozemkového úřadu dr. Novák praxi v otázce patronátní. Obě řeči, jak přednáška, tak i vývody s. š. dr. Nováka budou uveřejněny tiskem. K jejich vývodům připojil se just. lichtenštejnský rada dr. Kaplan, který ukázal na příkladech, jaké nesnáze působí otázka patronátní v praxi demonstruje je zvláště ukázkami řešení přidělového z někdejšího lanškrounského a uhřetovského panství. — 5. schůze členská, poslední v podzimním období r. 1925, konala se dne 3. prosince 1925. Předsedající starosta prof. dr. Hermann-Otavský udělil slovo univ. doc. dr. R. Rausche-rovi k přednášce »Vývoj parlamentarismu v Polsku«. Přednášející nastínil vývoj polského sněmovnictví, jenž úzce souvisí s vývojem polské šlechty. Ustálení polských sněmovních poměrů lze však datovati teprve stol. XV., protože vadila značná decentralizace země. Proto funguje řada sněmíků, zprvu orgánů samosprávných. Pro další vývoj je rozhodno privilegium něšavské. V XVII. až XVIII. stol. se konečně ustaluje dosti značný senát, který je částí valného sněmu, jehož druhým dílem je poslanecká sněmovna, do níž však poslanci jsou vysláni ze sněmíků. Přednášející pak vysvětlil zejména známé liberum veto. Ča.

Ze síně promoční. Koncem minulého měsíce byla konána na právnické fakultě promoce zajímavá tím, že promotorem byl profesor fakulty, promovendem jeho syn. Promotor pronesl při tom před přijetím slibu doktorandova krásná slova, která zasluhují, aby neupadla